Stíny výsluní - Špinarová Věra

Jdu si dál v rytmu sezóny
někdo zkouší mě zmást
Kdo mi přál cestu do nikam
past už líčí

Celá já marně unikám
Stíny výsluní, já je znám

Na vahách, v křesle houpacím
vážím úlomky snů
přejít práh, jen se popálím
a tak váhám

Lhostejnosti úslužný proud
odnes, by s s čím nelze hnout
jenže já se znám, já se znám
slabá, podléhám

Volný pád nebo vznášení
když mám způsobná být
chci se smát
zralá k úletům, lehkovážná

Nápověď je křehounká síť
do náruče pevně mě chyť
chci si s ohněm hrát, s ohněm hrát
velkou lásku znát

Čert vzal mdlé manekýny
výkladní skříň a show
když se mi zdáš tak jiný
proč mi mráčky hlavou jdou

Výsluní má své stíny, z přítmí se táhne chlad
výsluní má své stíny, u tebe se chci hřát

Dost už mám letmých vzplanutí
cestou ztrácejí dech,
řekni sám, že jsi jediný,
kdo mě spoutá

Tobě všecko projde, máš klid
já mít rozum
zmizím dřív
než se věci začnou dít

Výsluní má své stíny, z přítmí se táhne chlad
výsluní má své stíny, u tebe se chci hřát

Výsluní má své stíny, z přítmí se táhne chlad
výsluní má své stíny, u tebe se chci hřát

Jdu si dál v rytmu sezóny
někdo zkouší mě zmást
co by stál příběh o štěstí
mnohem víc než jen slast

Do mých ztrát nebo nálezů
vešla láska jak trám

při zdi hrát - to mě nebaví
zase dávám co mám